

உ.
சிவமயம்.

மாணிக்க வாசகர்
நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா
(குறிப்புரையுடன்)

வித்துவான் :—

வே. ரா. தெய்வசிகாமணிக் கவுண்டர்,

தலைமைத் தமிழாசிரியர்,

செங்குந்தர் உயர்நிலைப் பள்ளி, ஈரோடு.

ஈரோடு செங்குந்தர் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆண்டுமலரில்
வெளியிடப்பெற்றது. 1956.

“மாணிக்கவாசகர்”

உலகில் வாழும் மக்களுக்கு உடலும் உயிரும் இன்றியமையாதவைகள். ஆசுவின் இரண்டும் போற்றப்படுதல் வேண்டும். உயிர் என்றும் நிலைத்திருப்பது. உடல் உயிருக்கு நிலைக்காமாயிருந்து முடிவில் அழியும் இயல்புடையது. உடல் வளர்ச்சியுற்றிருந்தால் தான் உயிர் உடலில் நிலைத்து நின்று வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்துகொள்ளும். உடல் உரம் குன்றி நோயுற்றிருந்தால் உயிர் யாதோர் இன்பமுமின்றித் துன்பமுடையதாய் யாதொரு நன்மையும் அடையாது. ஆசுவின் உடம்பு மிகவும் போற்றத்தக்கதேயாம். உடல் வளர்ச்சியின் பொருட்டே உணவு, பொருள், ஆடை அணிகலன்கள், இல்லம், ஆகிய எல்லாவற்றையும் தேடுகின்றோம். அங்ஙனமே உயிர் வளர்ச்சிக்குரிய நன்மைகளையும் தேட வேண்டியது அவசியமாகின்றதல்லவா? யாண்டும் நிலைத்து நிற்கும் உயிர் வளர்ச்சியின் பொருட்டன்றோ உடல் வளர்ச்சியை நாடுவது. உயிருக்கு வளர்ச்சி இன்றேல் உடல் வளர்ச்சியால் பெறும் பயன் யாது? உயிருக்கு வளர்ச்சி தருவது அறிவேயாம்; அறிவினாலே தான் உயிர்கள் புல் நிலையிலிருந்து படிப்படியாக வளர்ச்சியுற்று மனித நிலையை அடைகின்றன. மனித நிலையிலிருந்து பெற்ற அறிவு முதிர்ச்சியால் தேவ நிலையை எய்துகின்றன. அத்தேவ நிலையை எய்துவதற்குரிய அறிவுதான் யாதோவெனின் கடவுள், உயிர், உலகம் என்னும் பொருள்கள்பற்றிய சமயநிலைகளின் அறிவேயாம். அறிவின் தகுதிக் கேற்பச் சமயங்கள் ஒன்றுக்கொன்று உயர்வு பெறுகின்றன. உயர்வு பெற்ற எல்லாச் சமயங்களின் அறிவையும் தன்னுட்கொண்டு உலகில் வழங்கும் சமயங்களுக்கெல்லாம் மேலானதாய்த் தலைமை பெற்று விளங்குவது சைவ சமயமாம். சைவ சமயம் உயிர் வளர்ச்சிக்குரிய சிறந்த அறிவுச் சமயமாம். ஆதலின் அது அறிவில் விழைவுடைய அன்பர்கள் யாவரும் மேற்கொள்ளுதற்குரிய பொது நிலைச் சமயமாகும். இப்பொது நிலைச் சமயத்தை இறைவனுடைய அருள் வளர்ச்சியுடன் சேர்த்து உலகுயிர்கள் உய்வு பெறும்படி வளர்ச்சி செய்தவர்கள் நால்வர் ஆவர். அவருள் ஒருவர் மாணிக்கவாசகர்.

மாணிக்கவாசகர் திருவாசுவரில் பிறந்தார். திருவாதவூரர் என்பது இவரது இயற் பெயர். இவர் பாண்டியனுக்கு அமைச்சராயிருந்து உலகியல் நெறியும், வீட்டியல் நெறியும் ஆகிய இரண்டையும் நன்றாக உணர்ந்து வீடு பெற்றில் விருப்பம் கொண்டார். பாண்டியனுக்குக் குதிரை வாங்கச் சென்ற இவர் வழியில் உள்ள பொருள் பெருந்துறையில் இழைவன் குரு வடிவமாக வந்து உபதேசம்

செய்யப்பெற்றுத் திருவாசகம் பாடியருளினார். இவர்பாடிய திருவாசகம் மாணிக்க மணிபோல் சிறந்து விளங்கினமையால் இவர் மாணிக்கவாசகர் என்னும் பெயர் பெற்றார். குதிரை வாங்கக் கொண்டு சென்ற பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் திருப்பெருந்துறையின்கண் ஆலயத் திருப்பணிக்குச் செலவிட்டார். குறித்த நாளில் குதிரை வாராமையால் பாண்டியன் இவரையழைத்துத் தண்டித்தான். இறைவன் இவர் பொருட்டு நரிகளைப் பரியாக்கினார். பின்பு பரியை நரியாக்கியும், வைரைபைப் பெருகச் செய்தும், மண்சமந்தும், பிரம்படிபட்டும் இவரது பெருமையைப் பாண்டிய மன்னனும், உவகினரும் அறியுமாறு செய்தருளினார். பின்பு சிதம்பரம் சென்று கூத்தப்பெருமானை வணங்கிச் சிவயோகத்தில் இருந்தார் ஆண்டுச்சமயவாதம் செய்து புத்தர்களை வென்றார். நால்வகைச்சைவ நெறிகளில் ஞானநெறியில் நின்று சிவபெருமானை வழிபட்டு இறைவன் அருளுருவில் இரண்டறக் கலந்தருளினார். ஆனித்திங்களின் மக நாள் இவர் திருவருளில் கலந்த நன்னாளாகும். மாணிக்கவாசகர் அறிவால் சிவனே போன்றவர். இவர் அருளிய திருவாசகம் தேனினும் இனியதாய்த் தித்திக்கும் சுவையுடையது. உள்ளத்தை உருக்கி, ஒளியை வளர்த்து இன்பத்தில் சேர்ப்பது. இந்தாலின் இனிமை கருதி G. U. போப் என்னும் மேனாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் ஆங்கிலத்தில் இதனை மொழி பெயர்த்துள்ளார். மாணிக்கவாசகர் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். மூன்றாம் நூற்றாண்டினர் என்று கூறுவாரும் உளர்.

திருவாதவூர் மறையவர்களிற் சிலர் இவர் பெயர் பூண்டு, பல தமிழ் நூல்களைச் செய்துள்ளனர். அந்தூல்களில் “அத்தியந்தமாலையும்” குவலயானந்தம் என்னும் ஆணியிலக்கண நூலும் சிறப்புடையன. கொங்கு நாட்டைச் சார்ந்த விசயமங்கலத்திற்குடுத்த கூனம்பட்டி. என்னும் ஊரில் மாணிக்கவாசகருக்கு மடம் ஒன்றுள்ளது. தமிழ் மொழியும், சிவநெறியும் சிறப்புற விளங்குமாறு செய்த மாணிக்கவாசகரின் வரலாறு தமிழ் மக்கள் யாவரும் கற்றுணர்தற்குரிய சிறப்பினை யுடையதாம். ஆதலின் அவர் வரலாற்றைச் சுருங்க விளங்க எடுத்துரைக்கும் நயமிக்க ஆசிரியப் பாவாணமந்த மாணிக்கவாசகர் என்னும் இந்தூல் குறிப்புரைபுடன் வெளியிடப்படுகின்றது.

இங்ஙனம்,

வித்துவான், வே. ரா. தெய்வசிகாமணி.

உ-
கணபதி துணை.
திருச்சிற்றப்பலம்

மாணிக்கவாசகர் நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

குறிப்புரையுடன்

காப்பு.

5

சிவபரஞ் சுடரருள் சித்தி விநாயகன்
நவையறு பாத நளினம் போற்றிப்
பிரணவப் பொருளெனும் பிஞ்ஞகற் போற்றி
யரனிடத் தவள்பத மன்பொடும் வழத்திக்
கந்தன் பாதகமல மிறைஞ்சி.

10

எந்தமை, யாண்டரு னெழிற்பா ரதியிரு
சரண மரணெனத் தாழ்ந்து வணங்கிக்
கரண மடங்கிக் கரச்சின் முத்திரை
காட்டுங் குருபரன் கழலினை போற்றி
மீட்டும் பிறவா வீடருள் காழியில்

15

வந்தவ தரித்த வைதிக வாரணர்
சுந்தரப் பாத முளமேற் சுமந்து
நாவுக் கரசர் நற்பதம் போற்றி
நாவ லுரர் நளிர்பதம் போற்றி
மாணிக்க வாசக எள்ள லார்பதம்

20

பேணிப் போற்றிப் பிறவடி யாரையும்
கிரும்பி யேத்தினன் வேறுள தேசிகர்
பொருஞ் செங் கமலப் பொற்பதம் போற்றிச்
சீர்பெறுஞ் சைவ தேசிகர் நால்வருள்
ஏர்பெறும் வாக்ஷ ரிறைபிழ விரிப்பேன்

அறிவிலாக் கயவ னாகிலு மன்பாற்
பறையுமி ந்தூலைப் பாருளோர் கொள்வர்

நூல்

1 வாக்ஷரர் திருவவதாரம்

25

உலகமாகிய லொள்ளிய வனிகை
யிலகுமார் பினெழில் பெறவணிந்த
ஆரவார மன்ன வெழில் செறி

30 யார வாரத்துடனம் ராபகை
வேகவதியின் மிளிர் கரைதன்னிற்
போகவதியெனப் பொலிவுற் றோங்கும்
வாதவூரினில் வளர் மறையாளர்
நீத்தேரு நிகரில் மாத்தியர்

35 என்னு மந்தண ரெழில் பெறுகுலத்திற்
பின்னு செஞ்சடைப் பிஞ்ஞகனருளால்
சீர்பெற்றோங்குஞ் சிவசம் பந்தமாம்
பார்மிக்கோங்கும் பவ மறுசைவ
வான்பயிர் தழைப்ப வாசக மழைபொழி

40 மேம் படுகொண்டல் மிளிரா ரணக்கடல்
தேம் படுகொன்றை த்தெரியலனடிய லால்
வான்படுதேவர் மலரடி பரவா
மெய்யன் புள்ள விசத நெஞ் சிற்
றுய்ய சிவாகமத் தொகுதி நிதியெனும்

45 வாத புரேசர் வந்தவதரித் தனர்
திதிறங் குலச் சிறப்பிற் சடங் கெலாம்
எய்தப்பெற்றே யீரெண்ணண்டிற்
கய்வரப் பயின்றனர் கலையெட்டெட்டும்
இன்னண மிவர் தாமிருக்கு நாளின்

2 பாண்டியனுக்கு அமைச்சராதல்

50 மன்னவனரி மர்த் தனனெனும் வழுதி
இவர் தமை வரவழைத்தெழின்மனு நூலும்
தவறிலாக் கருவிநூறான் நெறிந்துறுதலும்
நோக்கிக் கோயினினுண்ணிய வறிவுடைப்
போக்கறு மமைச்சர்தம் புரவலனாக்கி

55 வாழுநாளையில் வாத வுரடிசுட்
காழி மாற் சியண்ணறன்னருளா
னித்திய வறித்திய நிண்ணயத்துடன்
இத்தலஞ் சுவர்க்கமெனு மீரிடத்தும்
உற்றபோகத் தொழிந்திடு மாசையும்

60 குற்ற மில்லாக் குலவிய சமாதியும்
கோமறு வீட்டை சுத்த விச்சையும்
தாமடைந்திடவே சத்தலா நெறியாம்
புத்தராதியோர் புறவுரை நெறிகளும்
நித்த வேத நூலகவுரை நெறிகளும்

65

சித்த மாசறுத் தரனருடெளியியா
தித்தா லாணவத் தொடக்க ருதென்றும்
முத்தி யடைதன் முடியா தெனவும்
பத்தி செய்தனர் பழமல மறுத்திடச்
சத்திநி பாதந்கானவர் க்கெய்தவும்

70

முத்திறப் பொருளையு முண்மையாய் மொழியும்
ஆகம மார்க்க மது நன்னெறியெனச்
சோகமின்றித் துணிந்தன ரஹச்சர்
அப்பொரு ளுணர்ந்து மாரிப வாசான்
எப்பொழு துறுவெனவளநத் தெண்ணிச்

சோர நாயக னுசையாற்றுவளும்
நாரி போலவே நாரிபாகன்
றிருவடி மறவரச் சிந்தையுமரசன்
ஒருபெருங் காரிய வுக்கமு மடைந்து

3. பாண்டியனுக்குக் குதிரைவாங்கப் போகுதல்

75

வாழு நாடனின் மன்னவைக்கேகினர்

ஆழி யேந்து மரசனடி பணிந்
தத்திரிப் பாகரறை குவர்நிருப
மெத்து வெம்பரிப் பந்தியுண் மினிர்ந்த
இளமையா ரசுவ மிறந்தன போகத்
தளர்வது துரங்கஞ் சார்ந்த னசிலவே

80

ஆதலி னிலக்கண வசுவம் வாங்குதற்
கீதம யம்மென விசைப்ப நிருபன்
வாதவூர் வள்ளலை நோக்கி மாசறு
பீதமெடுத்தே பெருங்கடற் சென்று
குற்றமில் குரகதங் கொணர்ந்திடு வீரேன

85

வற்றறி நிரவிய மன்புட னெடுத்தே
யொட்டகத் திட்டுமுன் னுய்த்தபின் மாழையாற்
கட்டழ குறுங்கம லந்தனிற் கனிவுடன்
மூழ்கி யெழுந்தே முதலெழுத் துருவாம்
வேழச் சித்தி விராயகற் போற்றி

90

யங்கயற் கண்ணி யழகிய சேவடி
செங்கை குவித்துச் சிரத்தால் வணங்கிச்
சங்கர னெம்மிறை சம்பு சதாசின்
பங்கயப் பாதம் பணிந்து நின்றேத்தி
யிப்பொரு டன்றினின் னெழில்பெறு மன்பரும்

95

100 ஒப்பிலா நீயு முவப்பக் கொண்டெனை
யாள வேண்டுமென் றன்புடன் மொழிந்த
கோளது மன்பர் குறையது தீர
வாதி சைவனா மருச்சக னொருவன்
பூதி யீந்திடப் புரவல னமைச்சரும்

105 ஈது நன்னெறிக் கேதுவென் றிருகையேற்
ரோதி நாம முவப்புடனணிந்து
சிவபரஞ் சுடர்பாற் செலவிடை கொண்டு
சிவிகையி லேறிச் சென்றன ரன்பரும்
வாதலு ரடிகள் வழிப்படு முன்னர்

4. திருப்பெருந்துறையில் உபதேசம்பெறுதல்

110 ஆதியெம் பரம னருள்செய முன்னி
யிருவினை யொப்பு மிருண்மல பாகமுங்
கருணையா னோக்கிக் கனினுறு மந்தனர்
குலகுரு வாகிக் குளிர்பெருந் துறையி
னிலகிய குருந்தடி யெய்தி யிருந்தனர்

115 மாணக் கர்பலர் மகிழ்வுடன் சூழப்
பூணக் கியபணிப் புத்தே ளிருந்தனர்
அத்துறை யடுத்தே யன்பர் செல்லச்
சித்த முருகிக் திளைக்குமா னந்த
வெள்ள மொழுக ளிளைபே ருவகை

120 யுள்ள முண்ண வுரோமஞ் சிலிர்ப்பச்
செல்லு மளவிற் தேசிக ரிவணுளர்
அல்லினுங் கொடிய மலவலி யடுவரென்
துன்னிப் புகுந்தே யொளிர்கரு தேசிக
மன்னற் புதன்றனை மண்ணுற வணங்கினர்

125 வேதா கமப் பொருள் விழுமிய தொண்டர்க்
கோதிட வால மொத்த பைங் குருந்தடி
யோகவா சனத்தி லொளிபெற விளங்கிச்
சோகமா ருயிர்கள் துரிசுறு முத்தி
யின்பவீ டெய்த வெழிற்கழு நீரணிந்

130 தென்பினை யுருக்கு மியற்பெருஞ் கோதி
மிளிர் சிவ ஞான மெய்ப்போ தத்தினை
யொளிந்தரக் கரத்தேந் தொருபெரு முதல்வனைக்
கண்டன ருருகினர் கசுந்தனர் பணிந்தனர்
தெண்டிறைக் கடல்தருஞ் சீறுநஞ் சுண்டவர்

- 135 இவ்வெனக் குறிப்பினு ஷின்புற வுணர்ந்தே
தவறற வன்பருந் தாழ்ந்து முன்னிற்றலு
மறையவ ரொழுக்கமு மன்பும் வாய்மையும்
இறைவன் திருவுளத் தெண்ணி யாக்கையும்
உயிரும் பொருளு மொளிந்தரு புனலுடன்
- 140 கயிலங்கேற்றுக் கண்ணினுன் மலங்கழீஇப்
பாத கமலம் பரிவுடன் சூட்டி-
பாத கமலம் பறிபடலோட்டிச்
செங்கர ஞ்சென்னிமேல் வைத்துச் சிவபிரான்
துங்க மாகிய சூக்குவைந்தெழுத்
- 145 தெங்கனாதனைசைத்தனன் வலச்செவி
பாங்கு சுற்றிய பாசமு மவிழ்ந்தன
ஒழியா வின் பவுவரி பெருகின்
வழியாச் சிவத்தோடத்துவிதமாய்
நிட்டையிலிருந் தனர் நிறைசிவமுணர்ந்தவர்
- 150 உட்கோளில் லாகோங்கு மாணந்த
சாகரத் தழுந்தித் தாமொன்றுணரார்
யோக முற்றிருக் கவுணர்வுருக் கலைமகள்
அன்பர் தந்நாவில் மர்ந்தனளாக
என்பு நைந்துருகி யெழிலுறு மணியெனச்
- 155 சிறந்திடுந்திருவாசக மெனுந்திந்தமி
முறைந்தன ரதனு லகமகிழ்ந்தையர்
வழுவதுறுத மாணிக்க வாசகப்
பழுதினாமம் பகர்ந்தனர் மன்றோ
திக்கை நாமந்த சிறப்புடன் பெற்றே
- 160 யாக்கை தன்னையருவருத் திருக்குநா
ணியிவணுறைக வென்ன நிகழ்த்திப்
போயினரெமையாள் பூதநாதர்
மறைந்திடவடியவர் மனமிக வருந்தி
நிறைந்திடு ங்காவலன்றமர்களை நேர்ந்தே
- 165 யாடித் திங்களின் முன்ன ரலைகடல்
ஓடிப் பரந்தென வொளிரும் வாம்பரி
யால வாயினணைந்திடு ம்போமெனச்
சால விரைந்தவர் தலைவர் சார்ந்தா
அன்பர் கூற்றை யறையவரசனும

170

இன்பமுடனே யிருக்கு நாடனில்
வாதவூரர் மலி திரவியத்தாற்
கோதிலாலயங் குயிற்று வித்தருளி
வாழு நாடனின் மன்னவன்முடங்கல்
பாழிசேரும் பணைப்புய வொற்றர்கள்

175

கொண்டு நேர்ந்து கொடுப்பவாசித்து
மண்டு துன்ப வாரி யின்மூழ்கிச்
சிவபரஞ் சோதி முன் செப்பவையர்
நவ நவப் பரிகண்ண னுமென்றே
விடையிறுப் பாயென விண்ணெழு மொழியாற்

றடையிலாது தான் சுருள் விடுத்தனர்

5. வாதவூரர் மதுரைக் கேசுகல்.

180

பரிதி சென்று படுகடற் குளித்தபின்
இரவிலெம்மானிவர் கனவின்கட்
குதிரை கொண்டு குறுகுவம் யாழுனர்
மதுரை சேறி யெனுமுரை வழங்கி

185

யாரியன் மறையவடியினை வணங்கி
வேரிவேம் பன்மிளிர் கோயிலின் கண்
ஆனைந்து செய் தியரசற் கோதப்
பனைந்த வுவகைப் பரவை மூழ்கி
வரிசையோடும் வாத வூரைப்

190

புரசையனைப் புரவலன் விடுத்தனன்
பொன்னங் கமலப் புனித நீராடி
பொன்னைங் கரத்தாற்போற்றி செய்து
சோம சுந்தரச் சோதி திருவடி
வாமவங்கயற் கண்ணி மலரடி.

198

ஆவலோடும் வணங்கி யன்புடன்
நாவ லோரும் நவின்றனர் தமிழ்மறை
பின்னைத் தம்முடைப் பெருமடங் குறுகி
முன்னைப் பழம்பொரு ளாகிய முதல்வனை
யுன்னு துன்னி யுறையு நாடனின்

6. நரியைப் பரியாக்கியது.

மன்னு னவன் பரி வாரா வகையான்
மந்திரத் தலைவரை வாய்பரி யெவணென
விந்தநாண் முதலா விரண்டொரு நாளையில்

200 வந்திடு மென்னவவ் வாறும்வா ராமையாற்
கொந்திய கோபக் குரிசி லன்பரைத்

205 தண்டனை செய்தெம் பெரும்பொரு டாருமின்
கொண்டகல் வீரெனக் கூறினர் சிலரொடுந்
தறுக னுளர் தலைவன் மொழியாற்
குறுகி யன்பர்மேற் கொடியகல் லேற்றினர்
அவ்வம யந்தனி லன்பர் பாரம்

210 நவ்வி யேந்திய நாதர் பரித்தனர்
அங்குறு கொடிய ருஞ்சிறைப் படுத்தினர்
செங்கை கூப்பிச் சிரமிசைத் தொழுதனர்
ஆலவாயா வருள்செய வேண்டுமென்
றோலமிட்டாரவ ருமைமண ளன்செவி

215 மழவிளங் கன்றின் வாய்க்குரல் சேதாப்
புழைச்செவிச் சேர்ந்தெனப் போய்ப்புகுந்திடுதலும்
கருணை கூர்ந்து கடுஞ்சிறை தொலைப்பான்
வருக வென்றன னவன்கண நாதரை
நந்தி யாதியா நாயகர் பணிதலும்

220 முந்தி யாவணி மூலநாள் வந்தது
கொந்து கோப மரசன் கொளாமுனம்
இந்த மாவனத் தியங்குறு நரியெலாம்
துரக மாக்கித் தொகுப்பீரெனலும்
விரைவி லன்னவர் விதிப்படி செய்தனர்

225 வேத வாம்பரி மேற்கொடு விமலர்
போத யாவரும் போந்தன ரவருடன்
கூட லெய்திக் குரிசிலைக் காண்டலும்
ஆட லரச னமைச்சரை விட்டனன்
இருவரு மெய்தி யிருந்தன ரவையிடைக்

230 கருமைகொள் கண்டங் கரந்த கள்வரும்
அசுவ விலக்கண மன்புடனு ரைத்தே
யசுப மகல வளித்தனர் நரிப்பரி
வேந்தன் மகிழ்ந்து வெண்கு லளிப்ப
வேந்து மறைந்தனர் வேதகற் கியொடும்

7 பரிபாட நரியாக்கியது.

அரசனு முவந்தே யமருமன் றிரவி
னரியுரு வாயின நண்ணிய புரவிகண்

235

மந்துரைப் பாகரை மடியச் செய்தே
யந்தியிலுளையிட்டலறி யோடின
வழுதி சினந்து மணல்வெயில் திறுத்திப்

240

பழுதி லன்பரைப் படுத்தினன் கொடுந்துயர்
வாத வுரரும் வன்பெருந் துயரொடுந்
சோதி வெண்மதிச் சடையனைத் துதித்தனர்
அன்ன காலையி லரனும் வையை
மின்னை நோக்கியே விளம்பினர் பெருகென

245

ஆயிர முகத்தா ளகன்று வருதலுந்
துயரைச் தெறுமவர் துன்புட னோடினர்
வாதவூ ரடிகண் மகிழ்வொடுந் சிவபிரான்
கோதி லாலயங் குறுகியங் கிருந்தனர்
பின்னர் வையைப் பெருக்கது கண்டே

8 இறைவர் மண் சுமந்தது.

250

மன்னன் மந்திரி மார்களை விளித்து
நீர்நகர் புகாம னிவர்கரை கோலி
யார்கலி தனைப்பொரு மாபகை யடக்குவீர்
என்று கூறவிறைக்குடி யாளரைத்
துன்று பாகந் தொறுமாள் விடுமென

255

அவ்வண மடைத்தன ரவரவர் கரைப்பங்
கிவ்வண மிருக்க வேழை வந்தி
கூலியாள் கிடையாக் குறையினு லழலும்
வேலை நஞ்சுண்டார் வினைசெய் முகனை
வந்தி வாயிலின் வந்துமுன் னின்றே

260

முந்து கூலியை யருளென மொழியத்
தானசுடும் பிட்டைத் தந்தன ளவரும்
மான்படு கரத்தார் வாங்கி யுண்டபின்
மண்டொடுங் கருவி வனப்புறு கூடை
கொண்டுசென் றெய்திக் குறுகினர் கரையிடை

265

மண்ணினைச் சுமப்பர் வாரிடை யிடுவர்
துண்ணெனக் குதிப்பர் சொல்லுவர் பலவுரை
விளையாட் டாக வெய்துயிர்த் திருப்பர்
களையடைந் தவர்போற் கண்படை கொளுவர்
பின்னரும் வந்தபாற் பிட்டினை வாங்கித்

270 தின்னுவர் நீரிடைச் சென்று மீளுவர்
இன்னண் மிவர்வினே யாடு மேல்வை
மன்னவ னரிமர்த் தனனெனும் வழுதி
யடைகரை பார்ப்பா னடைந்தனன் வந்தி
யுடைகரை பார்த்தே யுருத்தவ ளடிமையைக்.

275 கைப்பிரம் பதனாற் கடிதி லடித்தனன்
அப்பிரம் பனையவ னாகை யிடத்தும்
பிரமன்மான் முதலாம் பெரியதேவர்
உருவி னிடத்து மொளிர்சரா சரத்தும்
பட்டன கண்டே பதைத்துள முருகத்

280 துட்டர்கள் வந்தியைத் தொடர்ந்திட வேகக்
கூலியாளங்கொரு கூடைமண் கொட்ட
ஞாலமீ வரைபோ னணியது கரைதான்
எம்பெரு மானு மிம்மென மறைந்தனர்
அன்புடன் வந்தித் தமர்கள் பூமழை

285 பெய்ய வெழிலார் பேரொளி விமானம்
வய்யந் தன்னிடை வைத்தனர் கொணர்ந்தே
சிவகண நாதர் செறிநரை வந்தியை
யிவர்கென வியம்ப வேறினள் சிவிகையிற்
சிவனரு ளடைந்தோர் சேர்ந்துறை சிவபுரத்

290 தவனரு ளாலே யவனே யுய்த்தனர்
9 பாண்டியன் வாதுவூரரை வணங்குதல்.
அரிமர்த் தனனு மாசங் கையனாய்
வெருவி நிற்ப வேணி வாணி
யரச கேண்மோ வநீதி யின்றிநீ
திரள்பொன் றேடிச் சேர்த்தலாலே

295 வாதுவூ ரமைச்சர் வளர்பொன் னெல்லாம்
தீதிலெம் மவர்க்கு மெமக்குந் திருத்தி
போத மேவப் புரிவுட னளித்தனர்
ஆத லாலே யவர்தமை நீசெயுந்
தண்டந் திரத் தந்தன நரித்திரன்

300 சண்டவே கவதி தன்னையும் விடுத்தனம்
மண்சுமந் துன்கை மாறடி பட்டனம்
விண்செல் வந்திகைப் பிட்டும் விரும்பினம்
இத்தனை பெல்லாஞ் செய்த திவன்பொருட்
டுத்தமன் றன்னை யுணர்ந்திலே நீயும்

இகபர மிரண்டு மீந்திட வுனக்கு
மிகவிரும் பிவன்சொல் விதிவழி நில்லென்
றெழுந்த மாற்ற மிருசெவி நிறைய
வழுந்தி யச்சத் ததிசயத் தாழ்ந்து
305 வாதவூ ரடிகள் வசித்தன ரெவணெனத்

தூதர் கூறத் துனைவி லேகிச்
சுந்த ரேசர் சுடர்நெடுங் கோயிலி
லெந்தை யாரோ டி.ரண்டறக் கலந்து
சிவயோ கத்திற் றங்குத றெறிந்து
310 தவார்பா தத்திற் ருன்விழுந் திறைஞ்சி

யடியேன் செய்த வபரா தம்பொறுத்
திடமா ருலக மெய்தியா ஞுவிரெனப்
பாண்டியன் வேண்டப் பத்தரு நோக்கி
யீண்டியா னும்மை யெய்திய நீராற்
315 சிவனரு ளடைந்தேன் நிலையிற் செல்ல

10 வாதவூரர் தில்லை சென்று திருநடங் காண்டல்.

வவனரு ளளித்தன னாதலாலே
நின்மி னென்ன நிறுவின் னவனை
பெண்ணையா ளுடைய விறைவனைப் போற்றிப்
போயினர் வாதவூர்ப் புனித ரானோர்
320 மாயிரு ஞால மன்னவன் மீண்டு

புனிபுரந் தருளிப் புதழ்ச்சக நாதச்
சவிமகப் பெற்றுத் தரணியை யாளப்
பின்ன ரவற்குப் பெருமுடி சூட்டி
மன்னினன் வாதவூர் வள்ள றன்பாற்
325 தீக்கை பெற்றுச் சிவயோகத்திருந்

தாக்கை நீக்கி யடைந்தனன் சிவபதம்
வாத வூரர் வளஞ்செறி தில்லை
வீதி தோறும் வீழ்ந்துவீழ்ந்திறைஞ்சிச்
சினகரத் தெய்திச் சிவகங்கை மூழ்கி
330 புனிதநீ றணிந்து பொற்கண்டி பூண்டு

சந்தி யாதி தான்முடித் தருளி
யந்தி வண்ணன தம்பலத் தெய்தினர்
அருள்செறி சிவகா மித்தா யன்புடன்
உருகி நோக்கவு மும்பர்கள் வாழ்த்தவும்
335 பிரமனு மாலும் பெட்புட னிறைஞ்சவும்

340 அரவொடு புலியு மானந்த மடையவும்
கங்கையு நிலவுங் கலந்து சடைமிசைத்
தங்கி யிடவுந் தார்மலி கொன்றை
யலங்கன் மின்னவு மன்பர்க ளுருகவும்
இலங்குபஞ் சாக்கரத் திருநட் மெந்தை

345 யியற்ற வன்ப ரிதய முருகி
வயத்தி லாக்கினர் மனமுதற் கரணமும்
நிலமிசை வீழ்ந்தார் நெடிதுயிர்த் திருந்தார்
குலவிய வாக்காற் கூறினர் வாசகம்
இவ்வாறிருப்ப விறைதிரு வாக்கா

லொவ்வா தோங்குங் குணதிசை யுற்றே
முனிவர்களுடனும் முயன்றனர் யோகம்

11. தில்லையில் புத்த வாதம் செய்தது.

350 நனிமிகு புத்தர் நண்ணி யந்நாட்
சமய வாதந் தாஞ்செய முன்னி
யமைய மூன்றுட னையிர்ப்பாவி

355 நேழு நாளைக் கெல்லை விதித்தனர்
ஆழி சூழு மகிலத் திடையவர்
பாழி போகப் படுப்பமென் றெண்ணிய
வேழை யந்தண ரிருங்கன வின்னிடைப்
பால லோசனர் பண்புட னுரைத்தனர்

360 சீலமா ணிக்க வாசகச் செம்மல்
வேறல் செய்குவர் வேதிய ரவர்பாற்
பாறு நீரெனப் பண்புட னெய்தி
யழைத்த காலை யரனரு ளிதுவெ
விழித்து வேதியர் குழாம்புடைமேவக்

365 கனக மண டபத்திற் கவினுற விருந்தே
யகைன தருளா லவர்தமை வென்றனர்
புத்த ராயினோர் பொய்ச் சம யம்புகுந்
தத்தாற் றுன்ப வளறுவீழ் வளவன்
ஈன்றமாதா மெழினுறு மங்கையை

370 யான்ற சபையி லறைவித் தவரே
வென்றன ரென்ன விரும்பிப் புத்த
ரொன்றோழி யாம லுலூற்றவு முரைத்திலன்
பூசுவ தாதிப் பொருந்திய விருபதாற்
பேசுவித் தனரெம் பெருமைசே ரன்பர்

375

அரசனு மகமகிழ்ந் தல்லுளப் புத்தர்
உரைசெயுஞ் சபதத் தொறுத்தனன் செக்கிடைச்
சய்வ மென்னுஞ் சமயத் தடைந்தனன்
வய்யம் புரக்கு மன்னவனம்ம
திருவா சகஞ்சிற் றம்பலக் கோவை

12 திருவாதவூரர் சிவத்தொடு கலந்தது.

இருமா நிலத்தி லிசைத்தரு ளன்பர்
குறிகுண மில்லாக் குறைவில் சிவத்தொடும்
உறைதரு முத்தி யுற்றன ரன்றே

திருவாதவூரர் துதி.

380

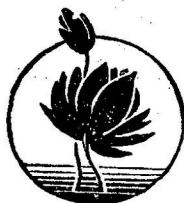
மாசறு முத்தி மன்னிப வாதவூர்த்
தேசிக நின்னிரு செஞ்சரண் போற்றிப்

385

பாச மறுத்தெனைப் பாலித் திடவே
யீச சின்ன தீணையடி போற்றி
மண்சுமந் தருளி மதுரை யெம்மான்
புண்சுமந் திடவே புரிந்தாய் போற்றி
யில்வாழ் வென்னு மிருட்கடன் மூழ்கி

390

நல்வாழ் வில்லா துழலு நாயினை
நின்பா தத்துறு நேசப் புணையாற்
றுன்பறு முத்தித் தூய கரையிடை
யருளொடுஞ் சேர்த்தற் காயிரங்கானின்
றிருவடிக் கமலஞ் சிறப்புடன் போற்றி.

மாணிக்கவாசகர் குறிப்புரை.

2. நவீனம்-தாமரை மலர். 3. பிரணவப் பொருள்-ஓம் என்னும் தாரக மந்திரத்தின் உண்மைப் பொருளாயுள்ளவன். பிஞ்ஞகன்-சிவபெருமான். 6. பாரதி-கலைமகள். 7. சரணம்-திருவடிகளே. ஆரண்-பாதுகாவல். 8. கரணம்-மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் என்னும் அகக் சருவிகள். கரம் சின்முத்திரை-சுட்டு விரல் துனியைப் பெருவிரல் துனியுடன் மார்பில் வைத்துக் காட்டும் மௌன உபதேசக்குறி. ஞானமுத்திரை என்பர். “ஒருகை மார்பொடு விளங்க” திருமுருகாற்றுப்படை. 10. காழி-சீகாழி. 11. வைதிகவாரணர்-வேதக்கடலாயுள்ளவர், திருஞானசம்பந்தர். 14. நளிர்-குளிர்ச்சி.

19. நால்வர்-சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர். 20. ஏர்-அழகு. வாதவூர் இறை-மாணிக்கவாசகர். 21. கயவன்-மூடன். 22. பறையும்-சொல்கின்ற: 23. ஒன்றிய-சிறந்த. வனிதை-பூமிதேவி. 24. எழில்-அழகு. 25. ஆரம் ஆரம்-முத்து மாலை. 26. ஆரவாரம்-பேரிறைச்சல். அமராபகை - தேவகங்கை 27. வேகவதி - வைகையாறு. 28. போகவதி - நாகருலகம். 30. அமாத்தியர்-மந்திரித் தொழில் செய்தற்குரியவர். 34. பவம் அறு-பிறவியை அறுக்கின்ற. 36. கொண்டல் - மேகம். 36. ஆரணம் கடல் - வேதமாகிய கடல். 37. தேம்படு - தேன் பொருந்திய, தெரியலன்-மாலையணிந்தவன்; சிவன். 38. வரன்படு தேவர்-விண்ணில் வாழும் திருமால் முதலிய தேவர்கள், 39. விசதம்-தூய்மை. 40. சிவாகமக் தொகுதி நிதி-சைவாகமங்கள் இருபத் தெட்டையும் தனக்குரிய செல்வமாகக் கொண்டவர்.

41. வாதபுரேசேர் - திருவாதவூர்த்தலைவர். 42. சடங்கு-குடும்பி வைத்தல் காது குத்தல் எழுத்துக் கற்பித்தல், பூணூல் தரித்தல் உபநயனம் செய்தல் முதலியன. 43. ஈரெண்ணாண்டு - பதினாறு வயது. 44. எட்டெட்டு - அறுபத்துநான்கு. 45. அரிமர்த் தனன் - வரகுணபாண்டியன் சிறப்புப்பெயர். பகைவர்களை நாசம் செய்பவன் என்பதுபொருள். வழுதி - பாண்டியன். “வரகுணனாற் தென்னவனேத்து சிறற்பலத்தான்” 46. சிறற்பலக்கோவை. 47. மனுதூல் - மனுவென்னும் அரசன்செய்ததூல். இதுபதினெட்டுத் தருமசாத்திரங்களில்ஒன்று. அரசநீதிகூறுவது.

48. கருவிதூல் - நால்வகைச் சேனைகளையும் அவற்றினைக்கொண்டு நடத்தும்போர்ப்பயிற்சியையும் அறிவிக்கும்தூல். 49. கோவில்-அரண்மனை; 50. போக்கு - குற்றம். புரவலன் - தலைவன்

52. ஆழி - சக்கரம், மால்கு - திருமாலுக்கு. ஈஅண்ணல் - கொடுத்தருளியசிவபெருமான். "மாலுக்கு சக்கரம் அன்றாநுஞ்செய்தவன். திருப்பல்லாண்டு 53 நித்தியம் - மெய்ப்பொருள். அநித்தியம் - பொய்ப்பொருள். நிண்ணயம் - நிர்ணயஞ்செய்கின்றஅறிவு.

55. போகம் - சகங்கள். சமாதி - ஆன்மா உடம்பிலுள்ள கரணங்களில் பற்றின்றித்தன்னைத்தான்காண்டல். இதுஎண்வகையோகங்களில்ஒன்று 57. தோம் - குற்றம், சத்தவிச்சை - ஞானநூல் 58. சத்துஅல்லாநெறி - பொய்யாகியசமயநெறிகள். 59. புறவுரை - புறநூல்; முப்பொருள்உளவெனக் கொள்ளுதலையும் சிவனைக்கருத்தாவாகக் கொள்ளுதலையும் இல்லாதநூல்கள். நெறி - சமயநெறி 60. நித்தம் - அழிவினமை; அகவுரை - அகநூல்; கடவுள்உயிர் உலகம் என்னும் முப்பொருளையும் சிவனைக்கர்த்தாவாகக்கொள்ளுதலையுமுடையநூல்கள். இவைசைவசித்தாந்த நூல்களிற்கூறும் முப்பத்தாறுதத்துவங்களையும் கடந்துவிளங்கும் சத்தசிவத்தைக்கூறுவதில்லை. அவைசிவாத்துவிதசைவமுதலியன. 61. சித்தம் மாசு - மனதில்உள்ளகுற்றங்கள். அரன் அருள் - சிவபெருமான் உயிர்களுக்குச் செய்யும்பேரருளை, தெளியியா - தெளியவிளங்கும்படி காட்டா. 62. இத்தால் - திருவருள் நெறியினங்கக் கூறுதலிதனால்; ஆணவம் - உயிரறிவைமறைத்துக்கொண்டிருக்கும் இருள்மயமாயுள்ளமலம். தொடக்கு - பிணிப்பு. 63. முத்தி செய்தற்குச் சிவபிரானிடத்துப் பக்திசெய்தல் இன்றியமையாததாம் 64. பழமலம் - தொன்மையாயுள்ள ஆணவம்கன்மம் மாயைஎன்னும் மும்மலங்கள். 65. சத்தநிபாதம் - இறைவன் திருவருட்பதிவு. 66. முத்திறப்பொருள் - கடவுள்உயிர் உலகம்.

67. ஆகமமார்க்கம் - சைவசித்தாந்தசமயம். 68. சோகம் - 69. ஆரியவாசன் - உபதேசகுரு. இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை. 70. உறுவன் - வருவான். 71. சோரநாயகன் - கள்ளக்கணவன். துவளும் - வாடுகின்ற. 71 நாரிபோல் - சோரநாயகிபோல. இவன்உள்ளத்தில் கள்ளக்காதலனிடத்தில் தலைமையான அன்பும் வெளியில்உண்மைக் கணவனுக்குரிய தொழிலும் செய்துகொண்டிருப்பான். நாரிபாகன் - சிவன். 75. மன்அவை - அரசவை. 76. ஆழி - ஆணையாகியசக்கரம். 77. அத்திரிப்பாகர் - குதிரைப்பாகர். நிருப - அரசனே; 78. பரிநிறைபந்தி - குதிரைகள் நிறைந்தபந்தி. 79. இளமைஆர்அசுவம் - இளமை பொருந்திய குதிரைகளில். 80. தளர்வுஉறுதூரங்கம் - நோயால் தளர்ச்சியடைந்தகுதிரைகள். சிலசார்ந்தன - சிலவேயுள்ளன.

82. ஈதுஅமையம் - இதுவேசமயம். 84. பீதம் - பொன். பெருங்கடல் - சோழனுக்குரிய கடல்துறை. 85. குரகதம் - கொணர்ந்திடுவீர் - குதிரைவாங்கிக்கொண்டுவருவீர். 86. அற்றம்

இல் - குறைவில்லாத; நிறைந்த. 87. முன்உய்த்தபின் - முன்பு போகவிட்டபிறகு. மாழை - பொன்னிறம். 88. கமலம் - பொற்றா மரைக்குளம். 89. முதலெழுத்துரு - பிரணவமந்திரவடிவம்.

90. வேழம்-யானை. 96. உவப்ப-மகிழும்படி, 98. கோள்- குற்றம். 99. அருச்சகன்-அருச்சனைசெய்வோன். 100 பூதி- திருநீறு. 101. நன்னெறிக்கு - சிவஞானநெறியில் செலுத்து வதற்கு, ஈதுஎது - இதுவேசாதனம். 102. நாமம்ஒதி - சிவநாமம் சொல்லி, சிவாயநமவென்று நிறணிந்துஅப்பர். 103. செல்- குதிரைவாங்கச் செல்லுவதற்கு. 106. முன்னி - நினைந்து. 107. இருவினையொப்பு - நல்வினை தீவினைகள் ஒன்றற் கொன்று ஏறாது துலைபோலத்தம்முள்ஒத்தல். இருள்மலபாகம் - இருள்மயமா கியஆணவமலம் தனதுவலிமை கெடும்பருவம். “சுட்டுவார்வினையொத் தபோது இருண்மலங்கருகவாட்டுவார், திருவினையாடற்புராணம். 108. கவின் - அழகு. 109. பெருந்துறை - திருப்பெருந்துறை என்னும்தலம். 110. குருந்து - குருந்தமரம் 112. பணியூண். ஆக்கிய - பாம்பைஆபரணமாகக் கொண்ட, புத்தேள்-சிவபெருமான். 113. அதுறை - அந்தத் திருப்பெருந்துறை, “கருணைவெள்ளப்” பெருங்கடல் நிறைந்துறை பெருந்துறையடைந்தார்.

116. உரோமம் சிலிர்ப்ப-உடம்பிலுள்ளமயிர்புளகிக்க. 117. தேசிகர்-ஞானசிரியர். 118. அல்-இருள். மலம்வலி-ஆணவமலத் தின் வலிமையை, அடுவர்-கெடுப்பர். 120. தேசிகமன் அற்புதன்- ஞானசிரியர்களில் தலைவனாகிய ஆச்சரிய சக்தியையுடையவன் 122. ஆலம் ஒத்த - கல்லால்மரம்போன்ற, 123. யோகவாசனம்- யோகம்செய்வோர் இருத்தற்குரிய ஆசனம். 124. சோகம் ஆர்- துக்கம் நிறைந்த, துரிசு-குற்றம். 125. கழுநீர் - செங்கழுநீர்மலர் மாலை. 126. என்பு - எலும்பு. 127. சிவஞானபோதம் - சிவஞானபோதம் எழுதப்பெற்ற ஏடு. இதுசைவஞானசாத்நிரத் தலைமைப்பெருநூல்; சிவம்பக்குவடிப்பட்ட ஆன்மாவுக்குத் தனது ஞானசத்தியைக்கொண்டு நல்லறிவைப் போதிப்பது என்பதுபொருள்

130. கடல் - பாற்கடல், சீறுநஞ்சுஉண்டவர் - கோபித்த ஆல காலவிடத்தை உண்டருளியசிவபெருமான். 133. தவறுஅற-குற்ற மில்லாமல் 134. மணையவர்-வாதவூரர். 132. புனல்-தாரைவார்த்தநீர். 133. ஏற்று - வாங்கி, “அன்றேயென்றனவியு முடலு முடைமை யெல்லாம், குன்றே யனையாயெனனை யாட்கொண்டபோதே கொண் டிலையோ, திருவாசகம், கண்ணினால் மலம் கழிஇ - திருக்கண்பார் வையால் மும்மலமும்நீங்கப்பார்த்து; சட்டசதிட்சை செய்து.

137. பாதம் கமலம்-திருவடித்தாமரை சூட்டி-தலைமேல் வைத்து. பாதகமலம் - துரோகம் செய்யும் ஆணவமலம்-பறிபட-

நீங்கும்படி. 138. சென்னி-தலை, 140. துங்கம்-ஒளி; குக்கு ஐந்தெழுத்து - குக்கும் பஞ்சாக்கரம் சிவாயநம என்பது. 142. பாசம் - ஆணவம் கன்மம்மாயை என்னும் மும்மலங்கள். 143. இன்பவுவரி-பேரின்பமாகியகடல், 144. அத்துவிதம்-இரண்டற்ற நிலை, 145. நிட்டை-ஞானசிட்டை 146 உள்கோள் இல்லா-மனதில் அடங்குதல் இல்லாமல், 147. சாகரம்-கடல். 148. உணர்வு உருகலைமகள்-ஞானவாணி 150. மணி-மாணிக்கம்; நவமணி களில் தலைமையானது. இது தன்னைவிரும்பி அணிவோருக்கு அறிவுஅழகு ஆற்றல் செல்வம் முதலியவற்றைத்தருவது.

151. திருவாசகம்-அழகிய சொற்களினுலாகிய நூல்; கருவி யாகு பெயர். இதுபத்திநூல்களில் தலைமையானது. தமிழ் மொழியிற்சிறந்த ஆறு நூல்களில் ஒன்று. 153. வழுவதுஉருத்-தவறுதல் இல்லாத. 155. திக்கை-குருவானவர் கண்ணினால் பார்த்தல், திக்கை நாமம்-தீட்சை செய்யும் பொழுது குருவினால் வைக்கப்படும் வேறு பெயர். 156. யாக்கை-உடம்பு; தொழிலாகு பெயர். அருவருத்து-வெறுத்து. 157. இவண்-இத்திருப் பெருந்துறையில், இடச்சுட்டுப் பெயர். 158. பூதநாதன்-நிலம் நீர் தீ காற்று வான் என்னும் ஐம்பெரும் பூதங்களுக்கும் தலைவன்; சிவபெருமான். 160. காவலன் தமர்--அரசனுடைய பரிசனங்கள், நேர்து-எதிரில்பார்த்து. 161. ஆடித்திங்களின் முன்னர்-ஆடி மாதத்தின் முதலில். 162. வாம்பரி-தாவிச்செல்லும் குதிரைகள். 164. சால-மிக. தலைவன்-பாண்டியன். 165. அன்பாசுற்று-மாணிக்கவாசகர் கூறிய வார்த்தைகள். 167. மலிதிரவியம்-குதிரைவாங்கும் பொருட்டுக்கொண்டுவந்தமிகுந்த பொருள். 168. குயிற்றுவித்து-செய்தித்து. 169. மன்னவன் முடங்கல்-பாண் யன் அனுப்பிய ஜலை.

170. பாழி-வலிமை. பனை-பருமன். 172. மண்டு-மிகுதி, வாரி-கடல். 173. ஐயர்-சிவபெருமான். 174. நவம் நவம் பரிகள்-புதிய புதிய குதிரைகள், நண்ணும்-வரும். 175. விண் எழும் ஒலி-அசரீரிவாக்கு; விசும் பினிறைந்த திருவாக்கால், விடையி றுப்பாய் என-விடை சொல்வாய் என்று சொல்லவும்.

176. தடை - தாமதம். சுருள்-சுருளோலை. விடுத்தனர் - பாண்டியனுக்கனுப்பினார். 177. பரிதி - சூரியன். 178. எம்மான்-சிவபெருமான். இவர் - மாணிக்கவாசகர். 179. குறுகுவம்-வருவேம். 180. சேறி - செல்வாய். 181. ஆரியன் - குருந் தடியில்-ஆசிரியத்திருக்கோலத்துடன் வந்தசிவபிரான் 182. வேரி வேம்பன் - தேன்பிலிற்றும் வேப்பமலர் மாலையையணிந்த பாண்டியன். கோயில் - அரண்மனை. திங்கள்வெண்கவிசைமன்னன் திருவளர்கோயில், பெரியபுராணம்.

183. அணைந்து - சென்று 184. பணைந்த - மிகுந்த,
 பரவை - கடல் 186. புரசை - யானைக்கழுத்திடுகிறது. 188.
 பொன் - அழகு, ஐங்கரத்தன் - சித்திவிநாயகன். 190. வாமம் -
 அழகு, 192. நாவலோர் - மாணிக்கவாசகர். தமிழ் மறை - திருவா
 சகம். 194. முன்னை - தொன்மை, பழம் பொருள் - பழையபொ
 ருளாயுள்ளவன் "முன்னைப்பழம்" பொருட்கு முன்னைப்பழம் பொ
 ருளே திருவாசகம்" 195. உன்னாது - நினையாமல், உன்னி -
 இடைவிடாமல் நினைந்து. 196. மன் - பாண் டியன் -
 வாராவகையான் - வராமையால். 197. மந்திரத்தலைவர் - மாணிக்க
 வாசகர். எவண் - எவ்விடம். எங்கே; 200. கொந்திய - மிகுந்த,
 குரிசில் - பாண்டியன்.

201. தாருமின் - வாங்கிக்கொடுங்கள். 202. கொண்டு -
 அழைத்துக்கொண்டு. சிலர் - தண்டம்செய்யும் சிலமள்ளர். 203.
 தறுகணூர் - கொடியவர். 205. பாரம் - கல்லின்பாரம். 206.
 நல்வி - மான், பரித்தனர் - தாங்கினர். 211. மழவிளமை - மிகவும்
 இளமை. ஒரு பொருட்பன் மொழி. செம்மை + ஆ - சேதா - நல்ல
 பசு - புழைசெவி - தொலையுள்ளகாது. "இளஞ்சிறுமுகை - சென்று
 தாயர் தஞ்செவித் தொலை நுழைந்தெனச் செல்ல" என்பதுதான்.

213. கடுஞ்சிறை கொலைப்பான் - மாணிக்கவாசகரடைந்த
 சிறைத்தண்டனையை ஒழிப்பதற்கு. 214. அவன்கணநாதர் -
 சிவகணத்தலைவர். 215. நந்தி ஆதியாநாயகர் - நந்திமுதலியசிவ
 கணத்தலைவர். 216. ஆவணிமூலம் - ஆவணிமாதத்தில் மூலநட்
 சத்திரம். 218. மாவனம் - பெருங்காடு. இயங்குது - சஞ்சரிக்கின்ற.
 219. துரகமாக்கி - குதிரைகளாகச்செய்து. தொகுப்பீர் - ஒன்
 ருசுத்திரட்டுங்கள். 229. விதிப்படி - சிவபிரான் கட்டளைப்படி.
 221. விமலர் - சிவன். வேதவாம்பரி - வேதமாகிய குதிரை. மேற்
 கொடு. ஏறி. 223. கூடல் - மதுரை, குரிசில் - பாண்டியன். 224.
 ஆடல் - வெற்றி, விட்டனன் - சிறையிலிருந்து விட்டனன். 225.
 இருவரும் - பாண்டியனும் மாணிக்கவாசகரும். அவை - அரசவை.

226. கரந்த - மறைத்த, கள்வர் - குதிரைப்பாகனாகவந்த
 சிவபெருமான். 227. அசுவவிலக்கணம் - குதிரைக்குரிய நல்ல
 இலக்கணம். 228. அசுவம் - தீமை, நரிப்பரி - நரிகளாகிய குதிரைகளை.
 229. வெண்துகில் அளிப்ப - வெண்மையாகிய ஆடையைப்பரிசாகக்
 கொடுக்கவும். 230. வேந்து - சொந்தரபாண்டியனாகிய சிவபெரு
 மான். வேதகற்கி (தனக்குரிய) வேதமாகிய குதிரை. 233. மந்துரைப்
 பாகர் - குதிரைலாயத்திலுள்ளபாகர்கள். 235. வழிதி - பாண்டியன்
 சினந்து - பரிநரியானசெய்தி தெரிந்து கோபித்து, மணல்வெயில் -
 மணலின்கண்ணுடு வெயிலில்.

240. வையையின் - வைகைநதியாகியபெண். 241. ஆயிர முகத்த - ஆயிரமுகங்களோடு கூடியதாய்; முகம் - துறையுமாம். 242. தூயர் - மாணிக்கவாசகர். தெனும்அவர்-தண்டனைசெய்கின்ற அந்தமன்னர்கள். 246. விளித்து - கூப்பிட்டு. 247. நிவர்கரை கோலி - உயர்ந்தகரைபோட்டு. 248. ஆர்கலி - கடல், பொருள் - ஒப்பாகின்ற. ஆபகை - வைகைநதியை. 249. இறைக்குடியாளரை-வரிசெலுத்தும் குடிகளாயுள்ளவர்களைநோக்கி. 250. துன்றுபாகம் தொறும் - அவரவருக்கு எல்லை செய்யப்பெற்றகரையின் பங்குகள் ஒவ்வொன்றையும். 251. அவ்வணம் அடைத்தனர் - அவ்வித மேடுகள் ஒவ்வொருவரும் ஆள்விட்டு அடைத்தனர்.

252, ஏழைவந்தி-ஏழையாகிய வந்தியென்னும்பெண். 254. வேலை-கடல். வினைசெய்மகன்என-கூலிக்குவேலை செய்பவன்போல. 255. வாயில்-வாசற்படி. 256. முந்து-முன்பே, அருள்-கொடுப்பாய். 258. மான்படுகரத்தர்-சிவபெருமானாகிய கூலியான். 259. மண்தொடும் கருவி - மண்வெட்டி. 261. வாரிடை-தண்ணீரில். 263. வெய்துயிர்த்து - வெப்பமாகப் பெருமூச்சுவிட்டு. 264. களை-களைப்பு. கண்படை-தூக்கம். 267. ஏல்லை-சமையம். 269. அடைகரை-அடைத்தகரை. பார்ப்பான்-பார்ப்பதற்கு. 270. உடைகரை-வந்தியின் பங்காகிய உடைத்த கரை. உருத்து-கோபித்து. அவன் அடிமை - அவளுடைய கூலியானை. 274. சரம் - இயங்கு திணைப்பொருள். அசரம்-நிலையிற்பொருள். 276. துட்டர்-சேவகர். வந்தியைத் தொடர-வந்தியைத் தொடர்ந்து சண்டம்செய்ய. ஏக-செல்லவும். 276. கூலியான்-சிவபெருமான். 278. ஞாலம்மீ-பூமியின்மேல். வரைபோல் நண்ணியது - மலைபோல் உயர்ந்தது. 279. இம்மென-விரைவாக. 280. வந்தித்து-புகழ்ந்து, வணங்கி. 282. விமானம்-தெய்வவிமானம். 283. நரைசெறி-நரைமிகுந்த. 284. இவர்களை-ஏறுக என்று சொல்லவும். 285. சிவபுரம்-சிவபிரான் விருப்பி வீழ்நிருக்கும் காலையிலுள்ள நகரம். 285. உய்த் தனர் - சேர்த்தனர். 287. ஆசங்கையனாய் - ஐயமடைந்தவனாய். 288. வெருவி-டயந்தது. வேணி வாணி-ஆகாயவாக்கு. 292. எம்மவர்-அடியார்கள். திருத்தி. திருப்தி. 293. போதமேவ - மிகுதியும் உண்டாகும்படி. புரிவு-விருப்பம். 296. சண்டம்-வேகம். கோபம். வேகவதி-வைகை. 297. கைமறு-கைப்பிரம்பு.

300. உத்தமன் தன்னை-மேலான ஞானநெறியில் நிற்பவராகிய மாணிக்கவாசகரின் பெருமைபை. 301. இகம்பரம் - இம்மை மறுமைச்சூரிய நன்மைகள். 302. விதி-கட்டளை. 303. எழுந்தமாரற்றம்-ஆகாயத்தில் எழுந்தவாக்கு. 304. ஆழ்ந்து-முழுகி. 305. எவன் வசித்தனர்-எவ்விடம் வசிக்கின்றார். என-என்று அரண் கேட்க. 806. கூற-அவரிருக்குமிடத்தைச் சொல்ல, துனைவு-விரைவு. 308. எந்தையார்-சிவபிரான். இரண்டு அறக்

கலந்து-அத்து விதமாய் “அவனே தானாய்” 310. தவர்-தவயோகம் செய்கின்ற மாணிக்கவாசகர். 312. உலகம் எய்தி-உலகின் அரசியலை மேற்கொண்டு. 313. பத்தர்-மாணிக்கவாசகர். 314. எய்திய நீரால்- அடைந்த தன்மையால். 315. தில்லை-சிதம்பரம். 317. நிறுவி-நிறுத்தி. 322. சவிமகவு-ஒளி பொருந்திய புதல்வன். 329. சினகரம்-கோவில். 330. பொன்கண்டி-அழகிய உருத் திராக்க மாலை. 332. அந்தி-மாலை நேரத்திற் செவ்வானம்.

334. உட்பர்-தேவர். 335. பெப்பு-ஆப்பு. 336. அரவு-பதஞ்சலி முனிவர், புலி-வியாக்கிரபாத முனிவர். 339. அலங்கல்-மாலை. 340. பஞ்சாக்கரத்திருநடம்-பஞ்சாக்கர மந்திரமே திருமேனியாகக் கொண்டு செய்யுந்திரு நடனம்.

“ஆடும்படிகேள்நல் அட்பலத்தான் ஐயனே
நாடுந் திருவடியிலே நகரம்—கூடும்
மகரம் உதரம் வளர்தோள் சிகரம்
பகருமுகம் வாழுடியப்பார்—உண்மை விளக்கம்.

342. வயம்-சிவபிரான் வயம், கரணம்-கருவி. 346. குண திசை-சிதம்பரத்தின் கீழ்த்திசை. 348. நண்ணி-இலங்கையிலிருந்து வந்து. 349. சமய வாதம்-நம் மதமே பெரிதென வாதித்தல், முன்னி-நினைத்து. 350. அமையம்-சமயம், மூன்றுடன் ஆயிரப்பாலில்-தில்லை வாழ்ந்தனர் மூவாயிரவரிடத்தில். 351. ஏழு நாளைக்கெல்லை விதித்தனர்-ஏழு நாள் வாதஞ் செய்வதாக வரையறை செய்தனர். 352. ஆழிசூழும் அகிலம்-கடல் சூழ்ந்த பூமி, இவர்-இப்புத்தர்களை. 353. பாழிபோக-வலிமை கெடுப்படி, படுப்பாட்-அழிப்போம். 354. அந்தணர்-தில்லைமூவாயிரவர்.

355. பால் லோசனர்-நெற்றியில் கண்ணுடையவர் சிவபிரான். 357. வேரல் செய்குவர்-வெல்லுவார். வேதியர் அவர்பால்-அந்தணராகிய அவரிடம். 358. நீர்பாறும் ஏன-நீங்கள் விரைந்து செல்லுங்கள் என்று சொல்லவும். 360. புடைமேவ-பக்கத்தில் சூழ்ந்துவர. 361. கனகமண்டபம்-பொன்னம்பலம், கவின-அழகு. 362. அனகன்-சிவபெருமான். 364. அத்தால்-அதனால், துன்பம் அளறுவீழ்-துன்பமாகிய சேற்றில் வீழ்ந்த, வளவன்-சோழமன்னன். 365. சுன்றமாத-தான் பெற்ற மகன், மங்கை-ஊமைப் பெண். 366. அறைவித்தவர்-பேசும்படி செய்தவர்கள். 367. வென்றனர் என்ன-வெற்றி கொண்டவராவார் என்று சொல்லவும்.

368. ஒன்று ஒழியாமல்-தமக்குரிய மணியந்திர ஒடைதங் களில் ஒன்றையும் விடாமல், உருற்றிட-செய்யவும், உறைத்திலன்-

வாய் பேசினுளில்லை. 369. பூசுவது ஆதி பொருந்திய-பூசுவது என்னும் சொல்லை முதலாகப் பொருந்திய, இருபதால்-இருபது கேள்விகளால், அவை, பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவம், பேசுவதும் திருவாயான் மறைபோலும் காணோடி, என்பது முதலிய இருபது வினாக்களாம்.

370. பேசுவித்தனர்-விடை கூறுமாறு செய்தனர். அவ் விடைகள்-பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவும் கொண்டென்னை, ஈசனவனெவ்வுயிர்க்குமியல்பானான் சாமுலோ, என்பது முதலியவை. 371. அல் உளம்-அல்லல் உற்றமனம், அல் அறியாமை எனினுமாம். 372. உரைசெயும்-முன்பு சொல்லிய, சபதத்து-சபதத்தின் படியே, செக்கிடை-செக்கில், ஓறுத்தனன்-தண்டித்தான்.

373. சய்வம்-சைவம், சிவத்தோடு சம்பந்த முடையது, சைவம் சிவத்தோடு சம்பந்த மென்றான், திருச்செந்தூரகவல். 375. சிற்றம்பலக் கோவை-திருக்கோவையார். 376. இருமா-மிகப்பெரிய. 377. குறி-அடையாளம். 378. உறை தரு-சேர்ந்திருக்கின்ற. 381. பாவித்திட-காப்பாற்ற. 382. ஈச-நானானந்தமென்னும் ஐசுவரியமுடையவனே.

385. இருள் கடல்-இருளாகிய கடலில். 386. உழலும்-சுழன்று திரிகின்ற, நாயினை-நாய் போலும் இழிந்த தன்மையுடைய என்னை. 387. நேசம்புணை-அன்பாகிய தெப்பம். 388. இல் வாழ்வை இருட்கடல் என்றும் (385) அதனைக் கடத்தற்குரிய திருவடிநேசத்தைப் புணையென்றும் (387) அடைதற்குரிய முத்தியைத் தூய கரையென்றும். 388. கூறியது உருவகம். 389. ஆயிரம் கால்-ஆயிரந் தடவை. 390. போற்றி-வணக்கம்.

குறிப்புரை முற்றும்.

ஸ்ரீ கலைவாணி பிரஸ், ஈரோடு.